

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Έτος Β'.

Έν Ἀργυροπόλει τῇ 24 Μαρτίου 1907.

Ἀριθ. 25.

ΝΑ ΤΟ ΣΚΕΦΘΗΤΕ

Ἄν ἀληθεύουν, καὶ οὐδαμῶς διατάζομεν, ὅσα ἡ ἔγκριτος συνάδελφος τοῦ Βολοῦ «Πανθεσσαλική» ἀναγράφει, ἡ Δικαιοσύνη φαίνεται ὅτι πολὺ ὀλίγην διαθέσιν ἐπιδεικνύει ὥπως ἱκανοποιήτῃ ὁλόκληρον τόπον, ὅπως ἱκανοποιήτῃ χιλιάδας ἀνθρώπων οἵτινες φωνάζουν, ἐκδίκησιν διὰ τὸ αἷμα τοῦ Ἀντύπα!

Αἱ διαμαρτυρίαι τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου καὶ τῶν ἐργατικῶν σωματείων καὶ Συλλόγων, φαίνεται ὅτι δὲν λαμβάνονται ποτὶς ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας.

Καὶ ὅσα μὲν θέλουσιν εἶναι τ' ἀποτελέσματα τῆς ὀλιγορίας ταύτης, οὐδεὶς εἶνε εἰς θέσιν νὰ προμαντεύσῃ, πάντως ὅμως δὲν θὰ εἶνε ποτὶς εὐχάριστα διὰ τοὺς ἐντεταλμένους τὴν προύρρησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου καὶ τὴν ἀπονομὴν ἐξ ἴσου, τῆς Δικαιοσύνης μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων.

Προκειμένου μάλιστα περὶ μιᾶς τοιαύτης δολοφονίας, ἀνθρώπου ἐργαζομένου μὲ ὅλας αὐτοῦ τὰς δυνάμεις ὥπως ἀπελευθερώσῃ ἕνα ἐλόκληρον λαὸν τῆς τυραννίας, ἥτις ἀπὸ τῶν Μωαμεθανῶν μετεβιβάσθη εἰς τοὺς Ἕλληνας Τσιφλικούχους, προκειμένου περὶ τῆς δολοφονίας ἐνὸς μεγαλοῦδεστος μορφωτοῦ, τῶν ἀγροτῶν τῆς Θεσσαλίας, ἡ Δικαιοσύνη ὥρρειεν νὰ ἀνυψώσῃ τὸ γόητρον αὐτῆς, προβαίνουσα εἰς ἀμείληκτον τιμωρίαν παντὸς ὅπως ὀλίποτε ἐνεχομένου εἰς τὸ στυγερὸν ἐγκλημα.

Τὰ πράγματα λαλοῦσιν ἀφ' ἑαυτῶν. Ἀλλ' ὁ δολοφόνος δυσισχυρῶς «δὲν ἐκρίθη ἀνεγκάστον νὰ ἐνοχληθῇ διὰ προφυλακίσεως, καὶ μένει ἐλεύθερος ἐν τῇ διευθύνσει τῆς Ἀστυνομίας, ὅχι μόνον δὲν ἐφηρμόσθη κατ' αὐτοῦ μέχρι πέραςτος τῆς ἀνακρίσεως ἢ ἀπομόνωσιν, στοιχειώδεις εἰς τοιαῦτα ἐγκλήματα, ἀλλὰ καὶ πλήρης, παρέχεται εἰς αὐτὸν ἐλευθερία ἐπικοινωνίας καὶ συνανηγήσεως μετὰ τῶν ἐξω. »

Μάλιστα! ὁ δολοφόνος τοῦ Ἀντύπα, οὐδὲ κἀν προφυλακίσθῃ!

Ἐν Ἑλλάδι, ἐν ἣ ὀφείλεται ὀλίγων δραχμῶν, ἀγονταὶ δεδεμένοι ὥσταν τράγοι μὲ ἰσχυρὰν συνοδείαν καὶ ἐγκλείονται εἰς τὰ μπουτροῦμια καὶ τὰς οἰκαλέας φυλάκας τοῦ Βασιλείου, ὁ δολοφόνος τοῦ Ἀντύπα, ἀναπαύεται μέσα ὅσῃν διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας, συνομιλεῖ ἐλευθέρως μὲ ὅποιον θέλει.

Αὐτὰ συμβαίνουν εἰς τὸ πρῶτον αὐτοῦ βασιλεῖον, τὸ ὅποιον ἔχει τὴν ἀξίωσιν νὰ ἀρξῇ τῆς χειρσονήσου τοῦ Αἵμου, καὶ ὅπερ δὲν αἰσχύνεται ν' αὐτονομάζεται πολιτισμένον.

Ὁ Ἀντύπας ὁ ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς ἀνυψώσεως τῆς Δικαιοσύνης, ὁ ἕνα ἔχων ὄνειρον, τὸν θρίαμβον αὐτῆς ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς Δικαιοσύνης ἥτις δὲν ἀνέχεται τὴν σκλαβιά αὐτὴν μέσα ὅσῃν ὅποιαν ζῶσιν οἱ Θεσσαλικοὶ πληθυσμοὶ, ὁ Ἀντύπας, ὁ ὅποιος ἐκ φόβου μήπως δὲν θὰ ἐφαρμόζετο ἡ Δικαιοσύνη καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἑκτασιν ἐπὶ τινος μεγάλου ἐγκληματίου, συνήθριστε, πρὸ ἐνὸς περὶ τοῦ ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦ Ἀργυροπολίου περὶ τοῦ μεγάρου τῆς Θέμιδος, ἀπαιτῶν τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τῆς Δικαιοσύνης ἐπ' ἐκείνου, ὁ Ἀντύπας ὁ καταδικάζων Ἀρχοντας, καὶ πρὸ οὐδενὸς ὑποχωρῶν, πίπτει θύμα μυσταρᾶς δολοφονίας, ὁ δὲ δολοφόνος αὐτοῦ, ὁ στερήτης τὴν Ἑλλάδα ἐνὸς ἀκαμάτου καὶ ἐνθουσιῶντος Ἐργάτου τῆς Προόδου, ἀναπαύεται ἐν τῇ διεύθυνσει τῆς Ἀστυνομίας!!!

Πρέπει νὰ θαυμάσῃ τις τὰ σπάνια προτερήματα τοῦ Ἑλλήνος, τὴν ἀγαθότητα καὶ τὴν παροιμιώδη ἀνεκτικότητα αὐτοῦ, καθότι ἐν τῇ προκειμένῳ μάλιστα περιττάται, ὅλος δῆποτε ἄλλος λαὸς πλὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ θὰ ἐρήρμαζεν ἀναμφιβόλως τὸν νόμον τοῦ Αἵντος καὶ θὰ μετεβάλλετο πρὸ μιᾶς τοιαύτης τραγικῶς ἀπαιτίας εἰκόνης ὁ μᾶλλον ἥτυχος οἰκοκύρης εἰς τὸν ἀγριώτερον κακοῦργον, εἰς τὸν ἀγριώτερον δῆμιον.

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ.

Ἡ ἐντύπωσις ἦν προῦκάλεσεν ἡ εἰδήσις τῆς δολοφονίας τοῦ Μαρίνου Ἀντύπα καὶ ἡ ἀγάπη καὶ ἐκτίμησις ἧς ἔχουσιν ὁ ὑπέρργχος Σοσιαλιστὴς παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ κοινότητι, ἐξεδηλώθη ἐν τῷ Μνημοσύνῳ ὅπερ τὸ Ἀρχὸν Ἀναγνωστήριον κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτέλεσεν. Τὸ μνημόσυνον τοῦτο θὰ μείνῃ ἀνεξάλειπτον εἰς τὰ χρονικά τῆς Κερκλληνίας, ἵνα διδάσκῃ τοὺς ἐπιγιγνομένους, ὅποιος ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης ἀπολαύουσιν οἱ ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τῆς προόδου τοῦ λαοῦ διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν καὶ ἐμπράκτως διὰ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν καὶ διὰ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν.

Καίτοι ἰδιαίτεροι προσκλήσεις δὲν διενεμήθησαν, συνόρευσαν ἐξ ὅλων τῶν σημείων, ὅλοι ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων εὐγενεῖς παλμοὶ δονοῦσιν τὰ στήθη. Περὶ τὴν δεκάτην 10ην

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ5.Φ4.0014.Υ10050

πρωινήν τῆς Κυριακῆς ὅλο τὸ διήμερον τοῦ Λαϊκοῦ Ἀναγνωστηρίου ἐδίδον κόσμον. Παρὶ τὴν 10 καὶ 1)2 κατέβησαν ὁ Φιλαρμονικὴ προπορευομένης τῆς ὁποίας ἐφθασεν τὸ πλῆθος πρὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῆς Υ. Θ. Συνσώ-
τσης. Ὁ νῆος πενήντως διακεκοσμημένος μὲ ὠραῖον νεοτά-
ριον, φέρων εἰς τὰς τέσσαρας αὐτῆς γωνίας τὴν εἰκόνα τοῦ
δολοφονηθέντος, παρίστανε εἰκόνα μεγαλοπρεπῆ καὶ εἰς ἄ-
κρον ἐπιβάλλουσαν.

Ἡ ἐπιμνημόσυνη ἀκολουθία ἤρξατο ψαλλομένη ἐν ἀ-
κατήτῳ συγκινήσει, πλὴν ὅποτε κατετέθη ὁ πρῶτος στέ-
φανος τῶν μελῶν τοῦ Λαϊκοῦ Ἀναγνωστηρίου ὑπὸ τοῦ κ.
Π. Μαρτάτου ὁλοφυρομένου, ὡς δι' ἡλεκτρικοῦ ρεύμα-
τος ἡ συγκίνησις τοῦ καθεσταντος τὸν στέφανον μετεβλό-
σθη εἰς πάντας τοὺς ἐκκλησιαζομένους οἵτινες ἐρρήγνυντο εἰς
θρήνους καὶ κοπετούς. Ἐκ μέρους τῶν Λαϊκῶν καὶ ἐργα-
τικῶν τάξεων, κατέβησαν πολῦτιμον ἐκ τεχνιτῶν ἀνθέων
στέφανον ὁ κ. Β. Ἀλεξάτος. Ἐκ μέρους τῶν Μυητῶν τοῦ
Γυμνασίου Ἀργυροστόλου ὁ μυητής τῆς Γ' τάξεως Α. Κρα-
σῆς. Στέφανον ἐκ δάφνης μετ' ἐρυθρᾶς καὶ μέλανος ταινίας
κατετέθη ἐκ μέρους τῶν Σοσιαλιστῶν Ἀργυροστόλου, ὅμοιος
ἐκ τεχνιτῶν ἐκ μέρους τῶν μυητῶν τῆς Φιλαρμονικῆς Σχο-
λῆς Ἀργυροστόλου, τοῦ ἀχωρίστου φίλου τοῦ δολοφονηθέντος
Σ. Ἀρσένη πολῦτιμος ἐκ τεχνιτῶν ἀνθέων, ἐπίσης ἄλλων
ιδιωτῶν, καὶ τελευταῖος ὁ τῶν Σοσιαλιστῶν τῆς Σάκης ὃν
κατέθεσεν ὁ κ. Χ. Αὐλῆγης μὲ ὠραῖαν προσφώνησιν. . . .
ὁ ἄπημος τοῦ Πυργετοῦ τόπος μετεβλήθη εἰς Γολγοθᾶν, κα-
θ' ἡ αὐθιὰς διὰ τοῦ τιμίου αἵματος τοῦ μεγάλου ἀλτρονίστου
τοῦ προσφερθέντος ἐξελαστήριον θῆμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἁ-
μωρτωλῆς κοινωνίας! Ὁ λητρευτὴς Ἀντύπας ἐξελίπεν ὡς
ἄλλος Νεζωραῖος ἐκεντήθη, πλὴν ρεῖ! ἐκεντήθη διὰ σφι-
ρῶν δολοφόνου! Ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ ἐκπνέει τριάνκοντα καὶ τρι-
ῶν ἐτῶν ὁ μέγας τῆς ἀνθρωπότητος διδάσκαλος διὰ τῆς λέ-
ξεως τετέλεσται! ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ τοῦ Πυργετοῦ τριάν-
κοντα καὶ τριῶν ἐτῶν ἐκπνέει, ὁ μέγας ἀλτρονίστης διὰ τῶν
λέξεων Ἰσοῦτης, Ἀδελφότης, Ἑλευθερία. Κλεί-
εται τὸ στόμα Αὐτοῦ ἐράπαξ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ κα-
λύπτει τὸ ζοφερόν τοῦ θανάτου σκότος. Ὁ Ἀντύπας ἐλεί-
πει! καὶ ἡ γῆ τῶν Τεμπῶν ἐγκαίεται εἰς τὰ σπλάγγνα τῆς
τῆς σπλάγγνα καὶ τὴν μεγάλην καρδίαν ἐκείνην εἰς ἣν ἐνε-
κλείετο ἡ ἀγάπη ἡ ἀλληλεγγύη ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος.

Κοιμᾶται ἤδη τὸν αἰῶνον ὕπνον καὶ μόνον ὁ Πηνειὸς
διὰ τοῦ κελαρύσματός του τῷ ψιθυρίζει παρήγορον ἄσμα ὡς
νὰ τοῦ λέγη, Μαῖνε δὲν ἀπέθνηες!

Ναὶ δὲν ἀπέθνηεν ὁ Ἀντύπας ὡς οἱ ἀτυχεῖς οἱ ἐχθροὶ
Του ὑπέθεσαν! Αἱ σφαῖραι τοῦ ἀπικισίου δολοφόνου διετρη-
σαν τὸ Αἰάντειον σῶμα του, κατώρθωσαν νὰ φέρουν αὐτὸ μέ-
χρι τοῦ τάφου, ἀλλ' ὑπεράνω αὐτοῦ ἀνεβλάστησαν τρεῖς ἡ-
ρωίδες παρθέναι. Παρθέναι ἀδελφωτοφρενῆς ἄγνοι ὡς Ἐκαῖνος
τῆς ἐρικνέσθη, ἡ Ἑλευθερία ἡ Ἀδελφότης καὶ ἡ
Ἰσοῦτης! Ἐκεῖ! ὑπεράνω τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐστάμεναι γο-
νυκλινεῖς αἱ θεαῖαι Νύμφαι αἱ ἀπὸ τοῦ βήθρου τοῦ Σταυροῦ
τοῦ Νεζωραίου ἐξεληθεύσαι, θὰ βαντίζωσι τὸν μέγαν Νεκρὸν,
καὶ ἀνέστης τῶν περικυκλούμενων τῶς κεφαλῆς αὐτῶν, ἀ-
δελφῶν, διὰ τὴν εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ τάφου δάκρυ, ἐὰ
καταργῶσι δὲ τῶν θεῶν μακρυγυῶν τὸν τὴν ἐν τῷ σκό-
τει ἀδελφωπίνην κοινωνίαν καὶ θὰ διδάσκωσι τοὺς λόγους καὶ
θὰ κερύττωσιν ὅτι ὁ ὑγίης κοινωνία ἔχει εἰσέτι νὰ προσέ-

ρη ἐκκτύμβας μαρτύρον εἰς τὸν βωμὸν τῆς ὕλης, τῆς ἀμα-
θίας καὶ τῆς τυραννίας! Ἡ μνήμη τοῦ μεγάλου κήρυκος
θὰ διακμήναι αἰώνις, οὐδ' ἔχει ἀνάγκην ἐγκωμίων. Ἡμεῖς δέ,
ὑστατον φόρον εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν Μεγάλην ἐκείνην σκάν
προσφέροντες γονυκλινεῖς προπέμψωμεν αὐτὴν ἐκεῖ ἔνθα τὴν
ἀναμένει ὁ ἀκατάκτιστος τοῦ μαρτυρίου στέφανος.»

Ἐπιμνημόσυτον ἐξεφώνησεν, ἐκ μέρους τῶν μυητῶν τοῦ
Γυμνασίου ὁ Γ. Κεββαδίκης ἐξάρξας τὴν ἐργασίαν τοῦ δολο-
φονηθέντος. Διὰ ληρυτῶν ἀποστρεφῶν ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιον
τοῦ ἀνδρός ὁ κ. Ν. Μαρζαράκης.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀκολουθίας τὸ πλῆθος, ὅπερ κατέ-
κλυζεν ἤδη τὴν παραλιακὴν ὁδὸν ἀνῆλθεν τὴν ὁδὸν Κράνης
προπορευομένης τῆς ἐρυθρᾶς σημαίας μεσσηίου καὶ τῶν στε-
φάνων, ἐκαμψεν τὴν ὁδὸν Θεάτρου καὶ διὰ τῆς παραλιακῆς
ὁδοῦ ἐφθασεν εἰς τὸ Λαϊκὸν Ἀναγνωστηρίον ὅπου ἐξεφώνη-
σεν λόγον ὁ Ν. Μαρζαράκης μετ' ὁ δ. ἐλύθη.

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ ΜΑΡΙΝΟΥ ΑΝΤΥΠΑ.

Τὰ ἐπόμενα δύο ἄρθρα τοῦ πολυδακρύτου Μαρίνου,
ἅτινα ἐσκόπουμεν ν' ἀναδημοσιεύσωμεν, ἐγράφησαν ὑπ'
αὐτοῦ δια τὴν «Πανθεσσαλικήν» τοῦ Βόλου μετὰ τὸ
Συλλαλητήριον εἰς Λασποχώρι ὅπερ αὐτὸς ὁ δολοφονη-
θεὶς προὐκάλεσε.

ΒΛΑΠΤΕΙ.

Ὁ πρόωρος ἐπικίνος, καὶ δικαίος ὅταν εἴνε, βλάπτει τὸ
πρόσωπον, εἰς ὃ ἀναφέρεται καὶ τὸν σκοπὸν, ὃν τοῦτο ἐπι-
διώκει.

Τοῦτο ἔχει τὴν ἀπόδειξιν του.

Εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς ἤκουσαν οἱ ἐπιτήδειοι ἰδιοτελεῖς,
οἵτινες ἀδελφοὶ εἴνε τῶν κακοποιῶν.

Οὗτοι ἐν ἔχουσιν ἔργον, τὴν ἐκκαθάρσιν πάντων τῶν
εἴτε λόγῳ εἴτε ἔργῳ τυλώνοντων νὰ ζητῶσι τὴν διόρθωσιν
τῶν κακῶς ἐχόντων.

Τοῦτο ἐπιτυγχάνουσι σχεδὸν εὐκόλως, διότι βοηθεῖς
ἔχοντες τὴν πονίαν καὶ τὴν ἀπάθειαν παρακλινάσκει τὸν ἐ-
πιδιόκον λαὸν καὶ διαστρέφουσι τὴν ἀλήθειαν.

Πολλὰ εἴνε καὶ τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ παρόντος τὰ
παραδείγματα, κατὰ τὰ ὅποια οἱ Ἥρωες, οἱ ἄγιοι, οἱ Πα-
τριῶται παρετάθησαν ὡς δῆμοι, δάκμονες, προδότες, λα-
βίντες οὕτω ὡς ἀποδὴν διὰ τὴν ἀρχὴν τὴν ἐκείνην τὴν
ἀρχὴν, τὴν λιθοβολισμὸν καὶ τὴν ἐξορίαν.

Δυστυχῶς δὲν εἴκει οὔτε ἥρωες οὔτε ἄγιοι οὔτε πατριῶ-
τες καὶ δὲν κινδυνεύει τούτων.

Εἴκει ὅμως ἐνῆς μικρῶς φορέως χαλκίων προσημασμένων
διὰ τὴν ἀνευ ὀρίων οἰκονομὴν τῆς ἀγάπης καὶ ἀλληλεβοη-
θείας.

Καὶ μολοντί ἐλάχιστοι τυλῶ, ἐν τούτοις οἱ ἀρραβασί-
νοι πιστοὶ τοῦ καθεσταντος δὲν μοῦ κάμνουν χάριν, καὶ
πολλὰκις ἐδοκίμασα τὴν λόγην καὶ τὴν φυλακὴν των καὶ
ὑπέμεινα μὲν χωρὶς νὰ μεταβιβάθῃ νὰ εὐδοκηθῶ, ἀλλὰ
κατέστην προσεχτικότερος καὶ ὁτὶ τὸν καθεσταντος (καὶ ἄλλοι-

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

παιδες θέλουν κύνες, θηρευτικούς και όχι ύλακτούντες), κτηνοφύλακας καλώς ότι ή πρόοδος της ιδέας δεν είχε ούτε έμπόρευμα ούτε κομμεντατική συναλλαγή δια να έχη χρείαν σεκλάμας και επαινών.

Αυτή έχει ανάγκην αυτοθυσίας, το δένδρον των δικαιοματίων καλλιεργείται με γερὰ χέρια με γερήν θέλησιν και πάντοτε σχεδόν ποτίζεται με αίμα και όχι με νερό και μελάνι.

Ταύτα δὲ ὅταν μάλλον ἀθρόως γίνονται και ὅσον ὀλιγώτερον ἐπαινούνται, τόσον ταχύτερον και ἀσφαλέστερον προχωροῦσιν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ.

Ἄς μὴ δισκαλιπίζωμεν λοιπὸν ὡς ἑλάντρες τὴν πάλιν μας πρὶν τῆς ἐπιτυχίας τοῦ σκοποῦ.

Μία διάλεξις, ὡς ἡ ἐν Λασποχωρίῳ, και χίλιαι τοιαῦται εἶναι μία σταγὼν εἰς τὸν Ὁκεανὸν τῆς ἐργασίας, ἡ ἀπὸ κίπτει τὸ περικυλιστὸν ἔργον, οὐ ἔχομεν τὴν τιμὴν και τὴν μεγάλην τόλμην ν' αὐτονομαζώμεθα λαγουρέντες.

Συμφώνως πρὸς τ' ἀνωτέρω ἐπεθόμουν νὰ με ἄρουν και οἱ φίλοι και οἱ ἐχθροὶ τῶν ιδεῶν μου νὰ ἐργασθῶ ἡσυχα, χωρὶς πέννη και κλαμάρι.

Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὴν ὁρμὴν τῶν λαγωνικῶν τούτων εἶναι ἀδύνατον, διὰ τοῦτο παρηκκλῶ νὰ δημοσιεύσῃτε τί εἶμαι και τί προσπικθῶ, ἵνα ἀπαλλάξω τὴν κοινὴν γνώμην ἀπὸ τὴν περιέργειαν ποῦ τῆς ἐκύλλησεν, οἱ μὲν φίλοι παριστῶντές με ὡς γίγαντας, ἐνθ' εἶμαι ἕνας νάνος, οἱ δὲ ἐχθροὶ παριστῶντές με ὡς ἕνα αἰμοδύρον λύκον, ἐνθ' εἶμαι ἕνα ἄρνιον χωρὶς μᾶλλί.

Ἀρμονίαν λοιπὸν θὰ γράψω τί εἶμαι αὐτὴ ἡ σφίριξ, ὅπου ἀπὸ τῆ μέσῃ και ἐπάνω εἶναι γίγας, και ἀπὸ τῆ μέσῃ και κάτω εἶναι λύκος.

Λασποχωρί 22)2)907.

Ἐρωσθε

ΜΑΡΙΝΟΣ ΑΝΤΙΘΙΑΣ.

ΤΙ ΕΙΜΑΙ.

Εἶμαι Σοσιαλιστῆς ὄνομα και πρᾶγμα, φέρω τὸν τίτλον μου πιστῶς και ὑπερηφάνως. Πιστεύω ὡς παντοκράτορα, ποιητὴν ὁρατῶν τε και ἀοράτων, τὴν ΕΡΓΑΣΙΑΝ, και ὡς ὁμοούσιον και ἀχώριστον τριάδα τῆς εὐτυχίας και εἰρήνης τὴν ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ, ΙΣΟΤΗΤΑ και ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ.

Φρονῶ δηλαδὴ ὅτι, ὅπως τὸ ρῆς τοῦ ἡλίου, ὁ ἀήρ, τὸ ὕδωρ κτλ. εἶνε εἰς τὴν καθολικὴν τῶν ἀνθρώπων χορτίν, οὕτω και πάντα τ' ἄλλα, ὅσα ὁ ἄνθρωπος χρειάζεται, δύνανται νὰ καταστῶσι κοινὰ, εἴαν οἱ ἀτέλεις και ἐγωϊστικοὶ νομοὶ, τοὺς ὁποῖους ἐνομοθέτησεν ἡ ἐπίσης ἀτέλης διάνους τοῦ ἀνθρώπου, ἀντικατασταθῶσι διὰ τοῦ τελειοτάτου και δικαιοτάτου τοῦ Ἰησοῦ, ὅστις παραγγέλλει «ἀγάπα τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν.» Εἶναι οὐκ αἰετὸν ν' ἀντιῇ τις ὅτι, εἴαν ὁ νόμος οὗτος ἐπαρῇ ποτε, οἱ ἄνθρωποι θὰ ὦσιν ἀδελφοὶ και ἡ γὰρ και τὸ μείδιμα θὰ βασιλεύσῃ μετὰ τῶν ἀντι τῶν θαυμάτων και τοῦ αἵματος.

Διατὶ νὰ ἀντιῇ τις πόσον κακῶς, ὥστε ν' ἀμυδάλ-

λη ὅτι, εἴαν πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀποτελέσῃσι μίαν κοινωνικὴν οἰκογένειαν και ἐργάζωνται, ἀλληλοβοηθούμενοι και ἀγαπώμενοι ὡς ἀδελφοί, μακρὰν θέτοντες τὰς κατατρεπτικὰς πρωτοκαθεδρίας, τοὺς ἀνοήτους τίτλους, τὴν ἀνθρωποκτόνον λαίμαργίαν, θὰ ὀνηθῶσιν ἐν ἀφθονίᾳ νὰ ἔχωσι τὰ μέσα τῆς ζωῆς;

Διατὶ π. χ. τὰ εἰς τὸν πόλεμον, τὴν πολυτέλειαν, τὰς ἐπιδοξίας τὰς θρησκευτικὰς προλήψεις, δαπανώμενα διεκατομύρια νὰ χρησιμεύσιν οὕτω διὰ τὴν ἀληλατραγίαν, τὰς ματαιώσας τῶν ἀργῶν Βασιλέων και Ἀρχόντων, γεννῶντα τὸν πόλεον, τὴν δυστυχίαν, τὸ ἔγκλημα τίλος, ἀντὶ νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν κίνησιν και τὴν ζωὴν παράγοντα πρόοδον και εὐτυχίαν;

Διατὶ ὁ νοῦς και τὸ χέρι τοῦ πνευματικοῦ ἐργάτου και τοῦ χειρωνακτοῦ ν' ἀσχολῶνται, αὐξάνοντα τὸν ἀριθμὸν τῶν λογγῶν, τῆς δυναμίδος, τῶν θεωρητῶν τῶν στρατῶνων, τῶν φυλακῶν, τῶν μονῶν, ἀντὶ τὰ ἐκατομύρια ταῦτα τῶν χειρῶν και διανοῶν, ὁ κολοσσὸς οὗτος τῆς δυνάμεως και τῆς ζωῆς, ν' ἀσχολῇται ἵνα αὐξήτῃ και τελειοποιῇ τὰ ἐργαστάσια, τὰ σχολεῖα, τὰ μεταλλεῖα, τὴν συγκοινωνίαν κτλ;

Διατὶ νὰ μὴ βασιλεύσῃ ἡ ἀρμονία και ἡ ἀλληλεγγύη θεμελιούμενα ἐπὶ τῆς ἰσότητος τῶν δικαιωμάτων και τῆς ἀλληλοβοηθείας τῶν κοινωνῶν και τῶν λαῶν;

Διατὶ ἡ ἐργασία ἡ συνειδήσις και ἡ ἱκανότης νὰ μὴ εἶνε οἱ ἀριστοκρατικοὶ τίτλοι τοῦ ἀτόμου και τὸ βαθμόμετρον τῆς ἑδρας, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ δικαιούται ἕκαστος νὰ καλήτῃ;

Ἐάν εἰς ταῦτα τὰ διατὶ ἀπαντήσῃ τις ὅτι οὕτως εἶνε τα ἀνθρώπινα, διότι ὑπάρχονται εἰς ἀτέλειαν, θὰ τοῦ ζητήσωμεν συγγνώμην και θὰ τοῦ εἴπωμεν ὅτι, ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου ὁρεῖται νὰ εἶνε ἡ ἐπὶ μᾶλλον και μᾶλλον ἐξαράνις τῶν ἀτελειῶν του.

Ἐάν τοῦτο οὕτως ἔχῃ, ὁρεῖται ν' ἀγαπήσωμεν τὸν Σοσιαλισμὸν, δηλαδὴ νὰ ἐργασθῶμεν ὑπὲρ τῆς ἐκμηδένισης τοῦ κατεστῶτος, βαθμιαίως θέτοντες ἐν ἀρμονίᾳ τὸ κεφάλαιον τὴν ἐργασίαν και τὴν διάνοιαν μέχρις ὅτου καταρθῶθῃ νὰ ἐκμηδενισθῇ ἡ δύναμις τοῦ κεφαλαίου και νὰ ἐμμεῖνῃ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς προσόδου τὸ χέρι και ὁ νοῦς, ὁ ἐργάτης και ὁ ἐπιστήμων, κηδευμένου τοῦ κεφαλαιοκράτου μεγαλοπρεπέστατα!

Συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω σκέψεις εἶμαι ἐπαναστάτης, ὑποσκάπτων τὸ ἄγριον κατεστῶς μετ' ὅλων μου τῶν δυνάμεων, θεωρῶ τοὺς συντηρητικὰς ἀξίους σεβασμοῦ ὡς ἄτομα, ἀξίους θεραπείας ὡς μέλη τοῦ κοινωνικοῦ σώματος, τοὺς θεωρῶ ἔχει ἐνόχους, ἀλλὰ ἀσθενεῖς, ἔχοντες ἀνάγκην τῆς περιθάλψεως τῶν σοσιαλιστῶν και ὅχι τῆς βόμβας τῶν ἀναρχικῶν, προστιμῶ τὰς ἐνέσεις ἀπὸ τὰς καυτηριάσεις, τὰς ἐγγχειρήσεις και τὰς ἀραιμάσεις, αἵτινες εἶνε ἀναγκαῖαι αἵτε ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ἐπιβαλλόμεναι.

Τὰς ἀνωτέρω ἰδέας προσπαθῶ νὰ συστήσω εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἀνθρώπων διὰ τὴν ἐκδόσιν τοῦ βιβλίου τούτου ἐν τῷ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

θεροι—«ἤδη εἶνε εἰλωτες»—καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐργασία αὐτῇ ἀπαιτεῖ οικονομικὴν εὐρωστίαν—οἶνε λίπασμα διὰ τὸ φυτὸν—διὰ τοῦτο προσπαθῶ τὸ κατὰ δύναμιν ν' ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τὰ κακῶς κτηθέντα δικαιώματα τῶν τσιφλικιούχων, διὰ νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς ἀδίκως ἐξ αὐτῶν ἀπογυμνωθέντας χωρικοὺς.

Διὰ τὴν ἐργασίαν μου ταύτην ἄς λυπηθῶσιν οἱ ἀφένται, οὐχὶ ὅμως καὶ οἱ πετριῶται, διότι ἐκ ταύτης κατὰ διάνοιαν μόνον ὠφελεῖται ὁ σοσιαλισμὸς, ἐμπράκτως δὲ ἡ Πατρίς, εἰς τὴν ὁποίαν τοὺς φόρους τοὺς ἀγαθοὺς πολίτας καὶ τοὺς γενναίους στρατιώτας προσφέρει ὁ μεγάλος πληθυσμὸς τῶν σκληραγωγημένων καὶ ἐργαζομένων χωρικῶν καὶ ὅχι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἐκφυλισμένων καὶ ἀργῶν τσιφλικιούχων.

Ὅσον μᾶλλον εὐρωστοὶ οικονομικῶς καὶ ἠθικῶς εἰσὶν οἱ χωρικοὶ, τόσον περισσότερον αἷμα ἔχουσι διὰ νὰ μεταγγίσωσι τοῦτο εἰς τὸ ἀναιμικὸν σῶμα τῆς ἀπομυζηθείσης ὑπὸ τῶν ἐστεμμένων καὶ κομματικῶν βδελύων τῆς ἀγαπημένης μας Ἑλλάδος.

Φρονῶ ὅτι τὸ δίκαιον εἶνε ἐκεῖ ὅπου τὸ συμφέρον τῶν πολλῶν καὶ ὅχι τῶν ὀλίγων, ἐπομένως μεταχειρίζομαι τὰς δυνάμεις μου ὑπὲρ τῆς ἐξαφανίσεως τοῦ τσιφλικίου καὶ τῆς πλήρους ἀνεξαρτησίας τοῦ καλλιεργητοῦ. Ἐάν ὑπάρχη τις, ὅστις νομίζει ὅτι πράττω κακὸν εὐτὼ σκεπτόμενος καὶ ὁρῶν, θέλω νὰ συζητήσω μαζί του, προθυμὸς νὰ μεταβάλλω σκοπὸν καὶ πορείαν, ἐάν μοι ἀποδείξῃ τοῦτο.

Μὴ ὦν τυφλὸς ἐγωῖστης, εὐχαρίστως μελετῶ τὰς κρίσεις καὶ συμβουλὰς τῶν ἄλλων καὶ τοῦτο ὑποχρεωτικῶς ὀφείλει νὰ πράττῃ ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου ὁ λόγος ἡ τὸ ἔργον σχετίζεται μὲ τὰ γενικὰ πράγματα.

Ὡς πρὸς τὸ τσιφλικιον καὶ τὸν καλλιεργητὴν, θὰ γράψω ἐκτενέστερον ἐν καιρῷ.

Λασποχώρι 23 Φεβρουαρίου 1907.

Ἐρρωσθε ΜΑΡΙΝΟΣ ΑΝΤΥΠΑΣ.

«Πανθεσσαλλικὴ» 26—27 Φεβρουαρίου 1907.

ΤΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ Σ. ΜΑΤΣΟΥΚΑ.

Ἀθήναι 17 Μαρτίου 1907.

Ἀχικὸν Ἀναγνωστήριον «ΙΣΟΤΗΣ»—Ἀργαστῶλιον.

Τὰ δόκρυα τοῦ λαοῦ διὰ Μαρῖνον ἀθάνατον, ἀποκρυσταλοῦνται ἤδη εἰς ἀνδριάντα εὐγνωμοσύνης. Δὲν ἀπέθανεν ὁ Μαρῖνος, ἀφοῦ ζῇ εἰς τὰς καρδίας μας. Ζήτω ὁ Μαρῖνος.
Μαισοῦκας.

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Περὶ τῆς πῶς τὸ ψήφισμα τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Ἀναγνωστηρίου δὲν ἀνεγνώσθη εἰσέτι ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων.

Ἰσως δὲν θὰ ἐράνη τόσον ἡλικία καὶ ἡ ἀνάγνωσις τῶν,

προκειμένου περὶ . . . σπουδαιότερων ζητημάτων.

—Τὸ ἐν Ληζουρίῳ σωματεῖον «ἡ Ἀδελφότης» μὴς ἀπλήθυνε θερμότητα συλλυπητήρια ἐπὶ τῇ ἀπώλειᾳ τοῦ πολυτίμου Μαρῖνου.

—Τὸ Μνημόσυνον τὸ τελεσθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀχικοῦ Ἀναγνωστηρίου ὑπερβῆ πασὴν προσδοκίαν.

—Ἡ συρροή τοῦ κόσμου καὶ ἡ θλίψις ἡ ἀνυπόκριτος, ὑπῆρξεν πρωτοφανής.

—Οἱ θόλοι τῆς ἐκκλησίας ἀντήχησαν ἀπὸ τὰς ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ Σοσιαλισμοῦ καὶ τῆς Ἐλευθερίας σημαίας κατὰ τὸ τέλος τῆς ἐπιμνημοσύνου ἀκολουθίας.

—Πολὺ ἐνθαρρυντικὴ εἶνε ἡ ζωηρότης τοῦ αἰσθήματος τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου. Ὁ πόνος διὰ τὸν δολοφονηθέντα.

—Δὲν ἔχουν μόνον οἱ ἀπλοῖκοι διεστραμμένην ἰδέαν περὶ τοῦ Σοσιαλισμοῦ.

—Τὸν περριμηνεύουν καὶ καθηγηταὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου.

—Καὶ τοῦτο εἶνε μὴ ἀποδείξις μεγάλης Ἡρώδους (!)

—Αὐτὸς ὁ νεκροθάπτης τῆς γλώσσης τοῦ Δημοσθένους καὶ τοῦ Σωκράτους.

—Ὁ κ. Μιστριώτης, συγκρίνει τὸν Σοσιαλισμὸν μὲ τὸν Δημοτικισμόν.

—Βεβίως μόνον δάσκαλος θὰ ἠμποροῦσε νὰ συγκρίνῃ δύο πράγματα μηδεμίαν σχέσιν ἔχοντα μεταξύ των.

—Δυστυχῶς βλέπει κανεὶς, ὅτι οἱ ἀθάνατοι στίχοι τοῦ ποιητοῦ Ὀρφανίδου περὶ τοῦ δασκάλου, ἐφαρμόζονται ἀκόμη ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων διδασκάλων, ἐν πλήρει 21ῳ αἰῶνι.

—Ὁ δασκαλισμὸς ὑπῆρξεν ἀνέκχθην ἡ κατὰστροφὴ τῆς Ἑλλάδος.

—Ἐμάρνανε τὸ αἶσθημα, συνέτριψαν τὴν διάνοιαν.

—Ὁ δασκαλισμὸς, δὲν εἶνε δυνατόν ἢ νὰ δημιουργῇ ἔρποντας χαρακτῆρας, φυγάδας, ἐν μὴ λέξει γραμμοκλῶντες.

—Ἡ Ἐκπαίδεσις ἐν Ἑλλάδι εἶνε τὸ μεγαλειότερον κατὰ Συνθήκην ψεῦδος.

—Ἐπιβλητικώτατον πολιτικὸν μνημόσυνον ἐτελέσθη ἐν Ἀθήναις πρὸς τοὺς στύλους τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ὑπὸ τῶν Σοσιαλιστῶν καὶ Ἑργατικῶν σωματείων, Ἀθηναίων ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ δολοφονηθέντος Μ. Ἀντύπα.

—Ὁ δικηγόρος κ. Μ. Μυρελάτος ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ ἀνδρὸς ἐξάρας τὴν δρᾶσιν αὐτοῦ ὡς ἀτόμου, ὡς πατριώτου καὶ τὸ μεγαλεῖν τῶν ἰδεῶν ὑπ' ὧν ἐνεργεῖτο καὶ ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἔπεσε θῦμα.

—Μετὰ τοῦτον ὁ κ. Στ. Ἰωννίδης ἀνέπτυξεν τὰς σοσιαλιστικὰς ἀρχάς, ὁ δὲ ποιητὴς Φ. Πηνῆς ὠρχεῖται πείνημα.

—Οἱ ἐν Πειραιεὶ καὶ Ἀθήναις Κερκίλληδες διεμαρτυρήθησαν ἐντόνως δι' ὅσα τὸ «Νέον Ἄστυ» τοῦ κ. Κυριακάκου, ἀνέγραψεν ἀσυνειδήτως καὶ ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ τοῦ περελθόντος τοῦ πολυκλύστου Μαρῖνου Ἀντύπα.

ΜΟΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΥ ΠΕΤΡΑΤΟΥ

Εὑρίσκονται Φωτογραφίαι τοῦ δολοφονηθέντος Μαρῖνου Ἀντύπα.

Ἐκ τοῦ «Ἀχικοῦ Ἀναγνωστηρίου».

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «Η ΘΕΜΙΣ» Θ. ΜΑΝΤΖΑΡΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ